

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6792/2024
05.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Марине Милановић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у правној ствари тужиоца - противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Славољуб Миросављевић, адвокат у ..., против туженог - противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Божидар Лековић, адвокат у ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог - противтужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1629/24 од 12.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 05.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог - противтужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1629/24 од 12.02.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог - противтужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1629/24 од 12.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 89/24 од 22.03.2024. године, у ставу I изреке, усвојен је тужбени захтев туженог - противтужиоца па је утврђено да тужилац - противтужени нема право службености пролаза пешице, путничким возилима и пољопривредним машинама преко дела дворишта туженог - противтужиоца, који чини део кп. бр. ..., и то почев од замишљене праве линије на кп. бр. ..., која се простире између д. т. бр. ..., па надаље у мерама и границама ближе описаним у овом ставу првостепене пресуде, а што је тужилац - противтужени дужан да призна и трпи. У ставу II изреке обавезан је тужилац - противтужени да туженом - противтужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 1.054.200,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1629/24 од 12.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца - противтуженог и потврђена је првостепена пресуда у ставу I изреке. Преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу

II преке првостепене пресуде тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу II изреке другостепене пресуде, тужилац је изјавио благовремену ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23-др. закон) је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући по основу цитиране законске одредбе, Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Трошкови поступка представљају споредно потраживање које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Стога нема потребе за новим тумачењем права, за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана и од општег интереса, нити је потребно уједначавање судске праксе.

На основу изнетог, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у првом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. ЗПП и установио да ревизија није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против решења о трошковима поступка. Трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање и не узимају се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па је Врховни суд установио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић